

regulariter triennio usufruantur. Hermos. n. 54.
Aug. Barb. n. 25.

SUMMARIUM.

- 1 Verbum Majoratus, accipi debet secundum regionis usum, leges, ac consuetudinem.
- 2 Communis usus loquendi in dispositionibus debet observari etiam contra verborum proprietatem.
- 3 Quid sit usus loquendi, cujus loci inspiciendus, & an probari debeat?
- 4 Verba in dispositionibus sunt accipienda secundum statuta, constitutiones, ac leges provinciae, seu civitatis.
- 5 In qualibet dispositione mens disponentis observanda, etsi verba aliud sonent.
- 6 Dispositio quomodo debeat interpretari, ubi de voluntate disponentis non est certitudo.
- 7 In contractibus & aliis actibus, qui plurium consensu perficiuntur, verba accipienda sunt non juxta specialem agentis stilum, sed juxta communem regionis usum.
- 8 Majoratu absolute instituto, quæ in ejus successione debeant observari in Hispaniâ.
- 9 In Hispania quoties constat, bona majoratus existere, ea majori natu indivisa deferuntur inter vocatos.
- 10 Si bona filio, vel extraneo relinquuntur, ut ea jure majoratus possideat, eidem succedet primogenitus in solidum absque ullo gravamine, nisi restitutionis.
- 11 Per institutionem primogenii tacite inducitur perpetua alienationis prohibitio.
- 12 Alienationis prohibitio facta filio an extendatur ad nepotem, & n. 13. & 14.
- 15 Prohibitio alienationis, ut bona perpetuo in familia serventur, quartam generationem non egreditur, ex authent. de restitut. fideicom. §. Nos igitur, de cujus interpretatione remissivè.
- 16 Rejicitur distinctio inter verbum Familia, & Descendentes, quoad perpetuitatem prohibita alienationis.
- 17 Quarta generatio an computetur, exclusâ personâ, cui primùm prohibetur alienatio?
- 18 Utrum si appareat manifestè, quod testatur voluit bona in infinitum intra familiam permanere, prohibitio alienationis quartam generationem transgrediatur, & num. seqq.
- 23 Authentica de restitut. fideicommissi, §. Nos igitur, non est ubique admittenda, & in unaquaque provincia consuetudo servabitur, & quid in Hispania.
- 24 In Hispania correctæ est illa constitutio per legem 27. Tauri.
- 25 Prohibitio alimationis imposta filio ad primogenium vocato, specialiter, ac primò extenditur ad nepotem, & alios successores in infinitum.
- 26 Idem succedendi servatur ordo in fideicommissis familia relicto, ac inter venientes ab intestato. Non succeditur, nisi intra decimum gradum. ibid.
- 27 Refertur opinio contraria.
- 28 In primogeniis Hispaniâ nullus excluditur à successione, etiam si in remotissimo gradu sit.
- 29 Si bona majoratus esse probentur, masculus minor natu feminam majorem ejusdem lineæ, ac gradus excludit.
- 30 Bona quoties ad unum primogenitum debent per-

venire, masculus ejusdem lineæ ac gradus præponitur feminæ majori, ut in commendis Indorum.

- 31 Idem in majoratibus Hispania observatur, & num. 39.
- 32 Primogenia licite, ac utiliter instituntur.
- 33 Majoratus sunt favorabiles.
- 34 Majoratus, & regnum in quibus conveniant, & discrepent, remissivè: & à successione unius ad successionem alterius sumitur argumentum, & n. 35.
- 36 De feudo ad majoratum an procedat argumentum?
- 37 Majoratus an sit dignitas.
- 38 Infamis non removetur à majoratus successione etiam cum dignitate.
- 39 Femina succedunt in regno, & majoratibus cum administratione.
- 40 Femina quando & quomodo succedant in feudis.
- 41 Lex 12. tit. 33. p. 7. interpretatur, & referuntur casus, quibus dubitatur an femina major natu præferatur masculo minori ejusdem lineæ, & gradus.
- 42 Femine proximiores ejusdem lineæ excludunt masculos.
- 43 Fallit ubi fundator contrarium expressum disposuerit.
- 44 Possessio bonorum majoratus in successorem jure ipso ex lege regia transfertur.
- 45 Ampliatur ad res nunquam per ultimum possessorem apprehensas.
Utrum lex 45. Tauri procedat in primo majoratus successore, ibid.
- 46 An ex lege 45. Tauri competat actio contra titulo possidentem?
- 47 Lex 45. Tauri obtinet in majoratibus absque regia facultate constitutis, ac in vinculis, patronatibus, atque amiverfariis, quæ majoratus jure deferuntur.
- 48 An statuto, vel consuetudine possit possessio quæri absque aliquo apprehensionis actu?
- 49 Possessio, quæ transfertur sine apprehensionis actu, legis ministerio, an sit vera vel ficta?
- 50 Successori majoratus competunt omnia possessoria remedia, ex l. 45. Tauri. Idem est in herede, ubi ex statuto similiter possessio absque apprehensione queritur, ibid. & n. 51.
- 52 Si ex statuto possessio absque apprehensione transeat ad heredem, an intelligatur de rebus per tertium ante aditam hereditatem occupatis, remissivè.
- 53 De remedio summarissimo in majoratibus, apud nos Tenuta dicto, & an hoc & alia possessoria remedia tribuantur ei, qui apprehensis majoratus bonis, à possessione cecidit.
- 54 Feudi possessio num transeat in filium ministerio legis, absque apprehensione?
- 55 Filius improprie, vivo patre feudatario, dicitur feudum possidere, ac Rex, vel Dux vocatur, ac bonorum patris dominus.
- 56 De intellectu legis 46. Tauri, remissivè.
- 57 Lex 46. Tauri observatur in majoratibus absque facultate regia fundatis, ac in illis omnibus quæ majoratus jure in Hispania deferuntur.
- 58 Representatio semper servatur, ubi non reperitur exclusâ, & qui de ea disserunt Interpretes.
Neptis ex filio minore defuncto præfertur amite, & quare, ibid.
- 59 Si bona majoratus esse declarentur per Judicem, omnia servari debent, quæ in regularibus primogeniis sunt stabilita. Idemque erit quoties

ties in qualibet dispositione majoratus sit mentio.

60 Quis ordo servandus in prælatione vocatorum ad primogenia.

CAPUT V.

Ad Num. 1.

Verbum Majoratus, in quavis dispositione juxta communem usum provinciae, leges, ac constitutiones debet exaudiri. Greg. Lop. in l. 2. gloss. 1. tit. 15. part. 2. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 3. num. 2. & cap. 4. num. 13. Ant. Gom. in l. 40. Tauri, num. 64. Castill. controversiar. lib. 2. cap. 22. num. 11. Azeved. in rubric. num. 2. tit. 7. lib. 5. Recep. Matienz. in l. 1. gloss. 7. eod. tit. Mieres de majorat. in princ. part. 1. num. 6. Salced. de representat. lib. 3. cap. 4. num. 19. Diaz de Mena pract. lib. 2. q. 17. n. 32.

Ibi: Hoc probatur auctoritate.

2 In verborum interpretatione usus communis loquendi ita attendi debet, ut ipsorum proprietate contempta, juxta illam dispositio intelligatur. Salgad. de Reg. protectione, part. 4. cap. 12. num. 19. ubi ampliatur ad legis divinæ interpretationem. Castill. cum pluribus sup. lib. 5. cap. 153. n. 5. 6. Matienz. num. 2. Alvarad. de conject. ment. defunct. l. 2. cap. 3. §. 3. numer. 4. Solorzan. de jur. Indiar. lib. 2. cap. 1. num. 1. Qui ex Quintiliano tradit verbo utendum sicut nummo, cui publica forma est Mantice. de conject. lib. 3. art. 8. num. 1. & 4. Barbosa cum plurimis axiom. 222. n. 7. & prænotavimus l. 1. cap. 19. n. 75.

3 Communis loquenti usus nihil est aliud, nisi consuetudo utendi verbis, & intelligendi sermones, vel orationes sub certa significatione, universitatis consensu debito tempore accepta. Ita Camill. Gallin. de verb. signific. lib. 4. cap. 1. n. 4. quem refert Castill. num. 4. Usus loquendi observari debet, non loci ubi dispositio fit, sed originis, vel habitationis disponentis. Mantice. num. 5. & num. 6. quomodo probandus, sed si valde vulgaris sit, ac notus, probatione opus non erit. Molin. d. cap. 3. num. 33.

Ibi: Quod autem diximus.

4 Verba sive in ultimis voluntatibus, sive in actibus inter vivos usurpari debent secundum statuta, leges, seu constitutiones loci. Mantice. sup. lib. 11. tit. 13. n. 3. 14. & 15. Matienz. dict. gloss. 7. Molin. lib. 1. cap. 3. n. 2. & cap. 4. in fine, Alvar. sup. n. 3. præter alios, quorum memini sup. lib. 2. cap. 18. num. 22.

5 Quoties in cujuslibet dispositionis interpretationibus versamur, in primis indagare oportet disponentis voluntatem, quæ si patuerit, nihil de verborum significatione quaerendum; hæc enim intentioni non opponi, sed deservire debent, l. Non aliter 67. de legat. 3. l. In conditionibus 19. de condit. & demonstr. l. Sempe 35. de reg. jur. Mantice. sup. lib. 3. tit. 3. n. 9. Peregrin. de fideicom. art. 11. n. 5. Barbosa sup. n. 1. & 3. ubi plures, de quo & nos lib. 1. cap. 13. n. 24.

6 Sed si de mente disponentis apertè non constet, verba exaudienda sunt juxta consuetum loquenti usum ipsius proferentis, l. si servus 53. §. ult. de legat. 1. Mantice. lib. 12. tit. 17. n. 26. deinde D. de Faria Novæ Addit. ad Covar. Tom. II.

ad communem usum regionis devenitur. d. §. ult. Mantice. ubi pronuper; postremum locum obtinet proprietas verborum, quæ semper observanda, nisi diversa mens, aut usus contrarius probetur. l. Labeo 7. §. Tubero, de supellect. legat. d. l. Non aliter, Tusch. lit. V, concl. 91. Barbosa n. 4. Marefcot. variar. lib. 1. cap. 95. n. 29. Mantice. lib. 3. tit. 4. num. 4. 5. ubi quod non admittitur probatio voluntatis contrariæ adversus verba testatoris clara.

7 Quod autem diximus, præferendum esse usum loquendi disponentis communi, referendum est ad ultimas voluntates, donationes, & alios actus, qui à sola voluntate proferentis procedunt; nam in contractibus qui duorum, pluriumve consensu perficiuntur, consuetudo loquendi regionis, non specialis contrahentis, inspicitur, d. l. Semper, Marefcot. de lib. 1. cap. 94. num. 5. Aliàs deciperetur contrahens ignarus specialis styli, & loquutionis alterius; illique saltem licebit à contractu rescire, qui irritus censetur propter defectum consensu, cum alter de una re, vel quantitate & alter de alia fenderit, ob diversum verborum intellectum, l. In venditionibus 9. de contr. empt. l. 20. tit. 5. p. 5. ubi Hermosilla num. 1. laudavit alios. Imò potest contractus sustineri, intellectis verbis adversus utentem singulari significatione, qui potuit apertius loqui ex regionis consuetudine, argumento legis Verberibus 40. de pact. cum similibus, de quo Barbosa plures referens num. 35.

Ad Num. 2.

8 Quotiescunque in Hispaniis bona five ex ultima voluntate, sive ex contractu majoratus jure deferri contigerit, nullis expressis vocationibus, aut specialibus clausulis, ea observari debent quæ moribus, ac legibus in unaquaque provincia in primogeniorum successione recepta sunt. Pat. Molin. de just. & jur. disp. 588. numer. 3. Mieres sup. part. 1. quest. 48. num. 22. Molin. d. cap. 4. num. 13. Mathienz. loc. cit. Azeved. sup. num. 3. 4. Salced. de representat. lib. 3. cap. 4. num. 21. Castill. de cap. 22. numer. 8. & 9. Diaz de Mena variar. lib. 1. cap. 17. num. 32. Burg. de Paz proem. Patiar. numer. 58. Illa autem consuetudo, seu lex servabitur, quæ viguerit in loco ubi majoratus bona existunt, seu major pars, vel domus præcipua, licet aliud in Regno sit generaliter receptum. Azeved. sup. num. 6. Burg. de Paz junior quest. 2. n. 24. cum seqq.

Ad Num. 3.

9 Eo ipso quod constet, bona majoratus vinculo attingi, ea indivisa ad primogenitum ex vocatis debent pervenire. Gregor. Lop. in l. 2. gloss. 1. vers. ex prædictis tit. 15. p. 2. Molin. lib. 1. cap. 3. n. 1. 6. 7. Castill. controv. lib. 2. cap. 22. num. 13. & 15. Alvarad. rubric. n. 4. tit. 7. lib. 5. Recep. Mathienz. ibi, gloss. 7. num. 3. Alvarad. d. §. 3. num. 6. Menef. in rubric. num. 11. C. de fideicom. Hoc. inde provenit, quod apud nos moribus est inducendum, ut primogeniis idem ordo servetur ac in regni successione. Pat. Molin. sup. num. 2. Salced. lib. 2. cap. 3. num. 4. Molin. d. numer. 1. Alvarad. de conject. ment. defunct. lib. 2. cap. 3. §. 3. num. 2. Cum igitur succedat major natu in hoc Regno, qui solus fratribus exclusis admittitur, l. 2. tit. 15. p. 2. similiter in primogeniis contingit ex conjecturata mente instituentis simpliciter